

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

20 NOVEMBRE 1946.

PROJET DE LOI

instituant un Fonds National
d'assurance du bétail.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le présent projet de loi a pour objet d'assurer aux propriétaires de bovidés le paiement d'une indemnité destinée à compenser la perte qu'ils subissent en cas de mort d'un animal bovin ou par le fait qu'un de leurs bovidés abattus pour la boucherie est déclaré totalement impropre à la consommation. Il institue, à cet effet, auprès du Ministère de l'Agriculture, un *fonds* qui sera alimenté par des rétributions payées par les détenteurs de bétail à l'occasion de l'abatage des bovidés.

Il poursuit un triple but, à la fois social, économique et sanitaire.

La perte d'un animal constitue pour le cultivateur une perte de capital et aussi une perte de salaire. La main-d'œuvre qu'il incorpore dans son bétail n'est, en effet, rémunérée que par la vente des produits laitiers et de la viande qui en proviennent. La mort d'un animal, qu'elle se produise d'une façon naturelle ou à la suite d'un abatage ordonné par l'autorité, ainsi que la saisie de la viande pour cause d'insalubrité constatée après l'abatage d'un animal destiné à la consommation, privent l'éleveur de la rémunération de son travail. En cas de maladie contagieuse ou d'épidémie, les abatages d'office ou la mortalité en série peuvent causer sa ruine. A l'instar des mesures qui ont été prises au profit des travailleurs pour leur assurer une juste indemnité en cas de maladie, d'accident ou de chômage, le présent projet de loi tend à appliquer le principe de la solidarité au profit de la classe agricole.

20 NOVEMBER 1946.

WETSONTWERP

tot instelling van een Nationaal Fonds
voor veeverzekering.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Onderhavig wetsontwerp heeft tot doel aan de eigenaars van runderen de betaling van een schadeloosstelling te verzekeren, bestemd om het verlies te vergoeden dat zij ondergaan bij het sterven van een rund of doordat een hunner door de slachterij gedoodde runderen geheel ongeschikt voor het verbruik verklaard wordt. Het richt te dien einde, bij het Ministerie van Landbouw, een *fonds* op, dat zal worden gestijfd door de retributiën door de veehouders betaald bij gelegenheid van de slachting van runderen.

Het streeft een drievoudig doel na, evenzeer maatschappelijk als economisch en sanitair.

Het verlies van een dier maakt voor den landbouwer een verlies aan kapitaal en tevens een verlies aan salaris uit. De handenarbeid dien hij in zijn vee incorporeert wordt, inderdaad, slechts betaald door den verkoop van de zuivelproducten en het vleesch die er uit voortkomen. De dood van een dier, of hij op natuurlijke wijze plaats heeft, of tengevolge van een door de overheid verordende afmaking, alsmede de inbeslagneming van het vleesch wegens ongezondheid vastgesteld na de slachting van een voor het verbruik bestemd dier, berooven den veehouder van de bezoldiging van zijn arbeid. In geval van besmettelijke ziekte of van epidemie kunnen de afmakingen van overheidswegen of de massasterfte zijn ondergang veroorzaken. In navolging van de maatregelen die ten bate van de arbeiders werden genomen om hun een rechtvaardige vergoeding te verzekeren in geval van ziekte, ongeval, of werkloosheid, strekt onderhavig wetsontwerp er toe het grondbeginsel van de saamhoorigheid ten behoeve van de landbouwersklasse toe te passen.

G.

Au point de vue économique, le fonctionnement du fonds aura pour effet de permettre l'élimination systématique des bêtes non-rentables, à la faveur d'abatages ordonnés par le Service vétérinaire de l'Etat. Les exploitants auront intérêt à céder leurs animaux malades, en vue de ces abatages aux centres de production ou de préparation de serums et de vaccins dont la création est prévue à l'article premier du projet. Ils préféreront se débarrasser des bêtes incurables, moyennant l'indemnité prévue, plutôt que d'exposer des frais dans l'attente d'un rétablissement problématique.

L'élimination des non-valeurs aura pour effet la valorisation de l'ensemble du cheptel dont le rendement deviendra plus important; il en résultera, par le fait même, un abaissement du prix de revient des produits d'origine bovine.

Enfin, sur le terrain sanitaire, on escompte que le système contribuera à assainir le commerce des viandes. Actuellement, le petit cultivateur est trop souvent tenté d'abattre *in extremis* une bête malade et de la céder à vil prix à des « spécialistes » qui en débitent la viande clandestinement. Ces pratiques peuvent être la cause d'intoxications d'origine alimentaire parfois très graves. En ce qui concerne l'état sanitaire du cheptel même, il n'est pas douteux que la certitude de toucher une indemnité en cas de mort ou d'abatage d'office, d'une bête malade, incitera les propriétaires à s'en débarrasser au plus vite. Ils n'hésiteront plus à en faire sans retard la déclaration au Service vétérinaire, ce qui permettra la suppression rapide des foyers de contagion.

Le produit des rétributions dues par les détenteurs de bétail à l'occasion des abatages ne devra pas servir uniquement à assurer une indemnité convenable aux propriétaires qui subissent des pertes dans leur cheptel, il pourra également être utilisé pour le financement de la lutte contre les maladies contagieuses du bétail. Le principe même de toute assurance bien conçue implique celui de la lutte contre les causes du risque. En l'occurrence, le projet prévoit plus spécialement que le fonds pourra servir à financer la création et le fonctionnement de centres de production et de préparation de serums et de vaccins destinés à combattre les maladies contagieuses du bétail.

En ce qui concerne le statut juridique du fonds il y a lieu de préciser qu'il ne s'agit pas d'un organisme parastatal jouissant d'une personification civile distincte de celle de l'Etat. Il fera partie du Ministère de l'Agriculture et sera placé directement sous l'autorité du chef de ce Département. L'article 4 du projet prévoit, toutefois, que le fonds jouira d'une large autonomie comptable dont les modalités seront fixées dans un règlement spécial. Cette autonomie est indispensable eu égard à la nécessité de lier intimement le volume des recettes à celui des dé-

Uit economisch standpunt zal de werking van het fonds voor gevolg hebben de stelselmatige uitschakeling der niet-rendabele dieren mogelijk te maken, bij gelegenheid van de door den Rijksveeartsenijkundigen Dienst bevolen afmakingen. De exploitanten zullen er belang bij hebben hun zieke dieren, met het oog op deze afmakingen, af te staan aan de centra voor productie of bereiding van serums en entstoffen, waarvan de oprichting in artikel 1 van het ontwerp voorzien wordt. Zij zullen verkiezen zich van de ongeneesbare dieren te ontdoen, tegen betaling van de voorziene vergoeding, liever dan kosten te doen in afwachting van een twijfelachtig herstel.

De verwijdering der waardeloze dieren zal de valorisatie van den geheelen veestapel tot gevolg hebben; de opbrengst er van zal belangrijker worden en daaruit zal vanzelfsprekend een verlaging van den kostenden prijs der producten van rundersoorsprong voortvloeien.

Ten slotte verwacht men, op sanitair terrein, dat het stelsel er toe bijdragen zal den vleeschhandel te saneeren. Thans is de kleine landbouwer te dikwijls geneigd om *in extremis* een ziek dier te slachten en het tegen lagen prijs af te staan aan « specialisten » die het vleesch er van in den sluikhandel brengen. Deze handelwijzen kunnen de oorzaak zijn van soms zeer ernstige, aan de voeding te wijten vergiftingen. Wat den gezondheidstoestand van den veestapel zelf aangaat, het lijdt geen twijfel dat de zekerheid een vergoeding te ontvangen in geval van afsterven, of afmaking van overheidswege, van een ziek dier, de eigenaars er toe zal aanzetten zich ten spoedigste er van te ontdoen. Zij zullen niet meer aarzelen er zonder verwijl aangifte van te doen bij den Veeartsenijkundigen Dienst, wat de snelle vernietiging der besmette haarden zal mogelijk maken.

De opbrengst van de retributiën, door de veehouders verschuldigd bij gelegenheid van de slachtingen zal niet alleen moeten dienen om een behoorlijke schadeloosstelling te verzekeren aan de eigenaars welke verliezen in hun veestapel ondergaan, het zal eveneens kunnen gebruikt worden voor de financiering van den strijd tegen de besmettelijke veeziekten. Het beginsel zelf van elke welopgevatte verzekering sluit in zich het principe van den strijd tegen de oorzaken van het risico. In onderhavig geval voorziet het ontwerp meer in 't bijzonder dat het fonds dienen mag tot het financieren van de oprichting en de werking van centra voor productie en bereiding van serums en entstoffen bestemd om de besmettelijke ziekten van het vee te bestrijden.

Wat het gerechtelijk statuut van het fonds aangaat, dient nader bepaald dat het hier geen parastataal organisme geldt, met een rechtspersoonlijkheid verschillend van deze van den Staat. Het zal van het Ministerie van Landbouw deel uitmaken en zal rechtstreeks onder het gezag van het hoofd van dit Departement worden geplaatst. Artikel 4 voorziet, echter, dat het fonds een ruime rekenplichtige autonomie zal genieten, waarvan de modaliteiten in een bijzonder reglement zullen worden vastgelegd. Deze autonomie is onontbeerlijk, gezien de noodzakelijkheid het vo-

penses; elle respecte le caractère de l'assurance mutuelle qui est à la base du projet.

Le Ministre de l'Agriculture,

lume der ontvangsten volledig met dat der uitgaven te verbinden; zij houdt rekening met het kenmerk van onderlinge verzekering dat aan het ontwerp ten grondslag ligt.

De Minister van Landbouw,

R. LEFEBVRE.

PROJET DE LOI

CHARLES,

Prince de Belgique, Régent du Royaume.

A tous, présents et à venir, SALUT!

Sur la proposition du Ministre de l'Agriculture,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Le Ministre de l'Agriculture présentera, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE PREMIER.

Il est institué, auprès du Ministère de l'Agriculture, un Fonds National d'assurance du bétail, destiné à indemniser les propriétaires de bovidés pour la perte qu'ils subissent par la mort d'un animal bovin ou par le fait que celui-ci est déclaré totalement impropre à la consommation.

Le Fonds National d'assurance du bétail pourra également contribuer à la lutte contre les maladies contagieuses du bétail bovin, notamment en supportant en tout ou en partie les frais de fonctionnement d'établissements de production ou de préparation de sérums et de vaccins.

ART. 2.

§ 1. — Les ressources du Fonds sont constituées au moyen de primes d'assurance perçues à l'occasion de l'abatage des bovidés à charge de ceux qui abattent ou qui font abattre les animaux bovins et qui, en cette qualité, sont redevables de la taxe de transmission.

Ces primes sont payables en mains du receveur communal ou de l'agent spécial désigné par la commune pour recevoir les déclarations d'abatage, prescrites par le règlement sur l'expertise des viandes

WETSONTWERP

KAREL,

Prins van België, Regent van het Koninkrijk.

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL!

Op de voordracht van den Minister van Landbouw,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

De Minister van Landbouw zal, in Onzen naam, bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet indienen waarvan de tekst volgt :

EERSTE ARTIKEL.

Er wordt bij het Ministerie van Landbouw een Nationaal Fonds voor veeverzekering ingesteld, bestemd om de eigenaars van runderen schadeloos te stellen voor het verlies dat zij ondergaan door het sterven van een runddier of doordat dit laatste ongeschikt voor het verbruik werd verklaard.

Het Nationaal Fonds voor veeverzekering kan eveneens bijdragen tot de bestrijding van de besmettelijke ziekten van het rundvee, inzonderheid door geheel of gedeeltelijk de bedrijfskosten van inrichtingen voor voortbrenging of bereiding van sérums of entstoffen te dragen.

ART. 2.

§ 1. — De geldmiddelen van het Fonds worden samengebracht door middel van verzekeringspremies, bij gelegenheid van de slachting der runderen geïnd ten laste van hen die runddieren slachten of doen slachten en die, in deze hoedanigheid, de overdrachtstaxe verschuldigd zijn.

Deze premies zijn betaalbaar in handen van den gemeenteontvanger of den ambtenaar daartoe speciaal door de gemeente aangesteld om de door het reglement op de vleeschkeuring voorgeschreven slachtinsaangifte te ontvangen.

§ 2. — Une prime d'assurance est également perçue au profit du Fonds à l'importation des viandes fraîches ou conservées, provenant d'animaux de l'espèce bovine, au moment de la déclaration en consommation; dans ce cas la prime est payable en mains du receveur des douanes par la personne qui est redevable de la taxe de transmission.

§ 3. — Le montant de la prime, les modalités de sa perception, du contrôle du paiement et du transfert des sommes perçues par les receveurs au Fonds National ainsi que le paiement éventuel d'un salaire au profit des agents chargés de la perception et du contrôle seront fixés par le Roi.

ART. 3.

§ 1. — En cas de mort d'un bovidé ou lorsque, après l'abatage, la viande d'un bovidé a été déclarée totalement impropre à la consommation, le propriétaire a droit à une indemnité à charge du Fonds National d'assurance institué par la présente loi, à la condition que le cadavre ou la viande saisie ait été enlevée par un clos d'équarrissage agréé.

§ 2. — L'octroi de cette indemnité ne porte pas préjudice à l'action rédhibitoire instituée par la loi du 3 juillet 1894, pour autant que celle-ci tende à obtenir le remboursement de la différence entre le prix de vente et le montant de l'indemnité.

§ 3. — La fixation du montant de l'indemnité, des modalités de sa liquidation et du contrôle de celle-ci sera faite par le Roi.

§ 4. — Un délégué du Fonds National sera nommé par le Ministre de l'Agriculture auprès de chaque clos.

Sa mission et sa rémunération seront déterminées par le Ministre de l'Agriculture.

ART. 4.

Par dérogation aux règles régissant la comptabilité de l'Etat, les recettes et les dépenses du fonds seront portées au budget pour ordre. Un règlement spécial relatif à la comptabilité sera établi par le Roi sur proposition du Ministre de l'Agriculture et du Ministre des Finances. Ce règlement pourra déroger aux lois et arrêtés régissant la comptabilité de l'Etat en ce qui concerne l'engagement, la liquidation, le paiement et la justification des dépenses.

§ 2. — Een verzekeringspremie wordt eveneens, ten behoeve van het Fonds, geïnd bij den invoer van uit dieren van het runderras voortkomend versch of verduurzaamd vleesch, op het oogenblik van de aangifte van inverbruikstelling; in dit geval dient de premie door den persoon welke de overdrachtstaxe verschuldigd is, in handen van den ontvanger der douanen betaald;

§ 3. — Het bedrag der premie, de modaliteiten van de inning er van, van de contrôle van de betaling en van de overdracht, door de ontvangers, van de geïnde sommen aan het Nationaal Fonds, alsmede de gebeurlijke betaling van een salaris ten behoeve van de met de inning en de contrôle belaste ambtenaren worden door den Koning bepaald.

ART. 3.

§ 1. — Bij het sterven van een rund of wanneer, na de slachting, het vleesch van een rund geheel ongeschikt voor het verbruik wordt verklaard, heeft de eigenaar recht op een schadeloosstelling ten bezware van het door onderhavige wet ingesteld Nationaal Fonds, op voorwaarde dat het lijk of het in beslag genomen vleesch door een erkende vilderij werd weggeruimd;

§ 2. — De toekenning van deze schadeloosstelling doet geen afbreuk aan de bij de wet van 3 Juli 1894 ingestelde rechtsvordering tot vernietiging van verkoop, voor zoover deze vordering de terugbetaling ten doel heeft van het verschil tusschen den verkoopprijs en het bedrag van de schadeloosstelling.

§ 3. — Het bedrag van de schadeloosstelling, de modaliteiten van de uitbetaling en van de contrôle dezer laatste worden door den Koning vastgesteld.

§ 4. — Een afgevaardigde van het Nationaal Fonds wordt door den Minister van Landbouw bij elke vilderij benoemd.

Zijn opdracht en zijn bezoldiging worden door den Minister van Landbouw bepaald.

ART. 4.

In afwijking van de regelen welke 's Rijks comptabiliteit beheerschen, worden de ontvangsten en de uitgaven van het fonds op de begrooting voor orde ingeschreven. Een bijzonder reglement betreffende de comptabiliteit wordt, op de voordracht van den Minister van Landbouw en den Minister van Financiën, door den Koning vastgesteld. Dit reglement mag, wat de vaststelling, de vereffening, de uitbetaling en de staving der uitgaven aangaat, afwijken van de wetten en besluiten welke 's Rijks comptabiliteit beheerschen.

ART. 5.

Un arrêté royal pourra étendre les attributions du fonds aux espèces chevaline, porcine, ovine et caprine.

ART. 6.

Nonobstant toutes conventions contraires, les propriétaires de bovidés pourront, dès l'entrée en vigueur de la présente loi résilier, par lettre recommandée, les contrats d'assurance qui auraient pour objet l'indemnisation des pertes visées par la présente loi. La même faculté leur est accordée dès l'entrée en vigueur du ou des arrêtés royaux prévus à l'article 5 ci-dessus.

Ils pourront également sortir des sociétés mutuelles d'assurance qui auraient le même objet en notifiant leur démission dans la forme prévue aux statuts.

ART. 7.

§ 1. — Celui qui, par des moyens frauduleux, se sera dérobé au paiement de la prime due en vertu des articles 2 ou 5, sera puni d'un emprisonnement de huit jours à deux ans et d'une amende d'une à cinq fois le montant de la prime fraudée ou de la seconde de ces peines seulement.

Le chapitre VII et l'article 85 du livre premier du Code pénal sont applicables à cette infraction.

L'article 9 de la loi du 31 mai 1888 relatif à la condamnation conditionnelle n'est pas applicable aux condamnations pécuniaires prononcées en vertu de l'alinéa 1er.

§ 2. — L'expert des viandes ne pourra procéder à l'expertise d'un animal abattu avant qu'il se soit assuré du paiement régulier de ladite prime.

Donné à Bruxelles, le 18 novembre 1946.

PAR LE RÉGENT :

Le Ministre de l'Agriculture,

R. LEFEBVRE.

ART. 5.

Een koninklijk besluit kan de bevoegdheden van het fonds tot de paarden-, varkens-, schapen- en geitenrassen uitbreiden.

ART. 6.

Niettegenstaande alle strijdige overeenkomsten, kunnen de eigenaars van het inwerkingtreden van onderhavige wet af, per aangeteekend schrijven, de verzekeringscontracten, welke de schadeloosstelling van de bij deze wet beoogde verliezen ten doel hebben opzeggen. Hetzelfde recht wordt hun verleend, vanaf het in werking treden van het of de in vorenstaand artikel 5 voorziene Koninklijke besluiten.

Zij kunnen eveneens uit de verzekeringsmutualiteiten treden die hetzelfde doel hebben door haar in den voor de statuten voorzienen vorm hun ontslag mede te deelen.

ART. 7.

§ 1. — Hij die zich, door bedrieglijke middelen, aan de betaling van de krachtens artikel 2 of 5 verschuldigde premie onttrekt, wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot twee jaar en een boete van één tot vijfmaal het bedrag der ontdoken premie of met slechts de tweede dezer straffen.

Hoofdstuk VII en artikel 85 van het Eerste Boek van het Strafwetboek zijn op dit misdrijf toepasselijk.

Artikel 9 der wet van 31 Mei 1888 betreffende de voorwaardelijke veroordeeling is op de krachtens alinea 1 uitgesproken geldelijke veroordeelingen niet toepasselijk.

§ 2. — De vleeschkeurder mag tot de keuring van een geslacht dier slechts overgaan nadat hij zich vergewist heeft van de regelmatige betaling van de voormelde premie.

Gegeven te Brussel, den 18 November 1946.

VANWEGE DEN REGENT :

De Minister van Landbouw,